

Før kolonimaktene satte sine streker på Afrikakartet var det de ulike stammene som delte kontinentet mellom seg. Som Desmond Tutu sier: "Before the white man came to Africa, we had the land. The white man brought the Bible and he said: Let us close our eyes and pray! When we opened our eyes, we had the Bible and the white man, he had the land." I det som nå er Tanzania er det over 120 ulike stammer. I Mbulu District, hvor Haydom ligger, var det fire store folkegrupper som levde. Hadzabeene er de opprinnelige beboere og har levd av jakt og det de kunne finne i naturen. Datogaene er nomader. Kvegfolk, som med skiftende årstider har fulgt sine dyr på ulike beitemarker. Bantufolket finnes i store områder av Afrika. Iraqw-folket er småbrukere og føler seg hevet over hadzabe og datoga. Men det var nok land og de levde relativt fredlig med hverandre. Tyskerne gjorde sin entré på slutten av 1800-tallet og derpå The British Empire. De ville etablere grenser mellom de ulike folkegruppene og da var iraqw-folket smarte og utvidet sitt område på bekostning av de andre. Så kom frigjøringen. President Nyerere overtok styringen og forsøkte å gjennomføre ujimaa, tvangsflytting av folkegrupper. Det var ikke bare suksess. Nå var det landsbystyret som fikk ansvaret for landet i sitt område. I Tanzania har mange fortsatt et nært forhold til jordbruket. Om du er minister, MP, member of Parliament eller lege på sykehuset, dyrker du fortsatt din shamba. For sikkerhets skyld. For her er sult fortsatt en del av dagliglivet. Vi passerte i dag et stort marked i Basotu. Dit var mange på veg for å selge husdyr, geit og ku. Det er matmangel og de trenger kontanter for å kjøpe mais og bønner. Hos Iraqw-folket var det tradisjon for at yngstemann var den som tok ansvar for foreldrene og overtok gården når de falt bort. De andre brødrene fikk hvert sitt jordstykke. Døtrene fikk ingenting. Med bare jenter i søskenflokket var

det en av ektemennene som tok ansvaret for shambaen. Men kona kunne ikke bo sammen med sin mor, så først når de gamle døde kunne neste generasjon overta både gard og grunn.

Dette gikk bra i noen ætteledd, men det sier seg sjøl at med store barnekull var det snart

intet å dele på. Dit er de kommet nå. Det er over 40 millioner i Tanzania og folketallet øker raskt. Om de unge vil ha land, må de gå til landsbystyret og få tildelt nybrott i bushen. Det betyr hardt arbeide. Mange av de unge har skolegang uten at det medfører jobb, og da søker de heller lykken i de store byene, som

ungdom over hele verden. Men noen vil fortsatt dyrke ætteland og står broren i vegn, får en prøve og kvitte seg med ham.

Her er to rtgbilder fra morgnemøtet. Det ser heller dramatisk ut og personbildet var også spesielt.

Utrolig nok gikk dette bra. Pilen ble fjernet uten at noe hjernevev fulgte med og mannen

kommer seg dag for dag. Her på Haydom kan du nok bli sliten og oppgitt i blant, men du verden hvor mye du ser og opplever! Og hva du evner kast av i de nærmeste krav. Du får brukt sider av deg selv som du knapt visste du hadde.
**Karibuni
Tanzania.**
Hilsen
peter